

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Égész évre 14 frt., fél évre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65 szám
Megjelenik mindennap, hétfőn és Ünnepe után való napon is

I. év.

Budapest, 1897, kedd, december 21-én.

32. szám.

A nemzetiségek.

Az ausztriai szláv ujságok nagy örömmel regisztrálják azt a tökéletes felsülést, amelyet a német birodalmi gyűlésben az ahiwardtiánusok, Förster és Zimmerman, továbbá Haszse professzor és az ó-német szövetség többi tagjai szenvedtek. A birodalmi gyűlés ugyanis nem reagált az osztrák németiség védelmére való felszólításra és örömmel cizálják az ausztriai szláv ujságok a *Hamburger Nachrichten* véleményét is: „mi politikai helytelenségnek és vigyázatlanságnak tartjuk, ha a német parlamentben fölmerül az a követelés, hogy a birodalmi kormány az ausztriai németek javára közbelépjen.“ Ime, az osztrák németeknek negyvenöt millió „fajrokonuk“ van; nem mondhatni, hogy a birodalom e nagy nemzetét elvi eltérések tartanák vissza attól, hogy az ausztriai németiség nagy küzdelmében részt vegyen; nem. A birodalomban sommásan intéznek el minden kérdést, ha arról van szó, hogy a német nemzeti elem nyerjen erőben vagy helyben valahol. Elzásznak, a hivatalos statisztika szerint, ujabban már nyolczvanöt százalékot tesz a német lakossága és ez vagy hazugság, vagy igazság. Ha igazság, akkor bámulatos eredményekről szól; ha hazugság, akkor azt mondja, hogy nincsenek ugyan még meg az eredmények, de megvan a szándék, megvan a politikai irányzat, mely a német fajnak óriási terjeszkedési és hatalmi vágyából született. A negyvenöt millió fajrokon tehát erős és egyforma szabásu az

ausztriai némettel — de azért még sem segíti az ausztriai fajrokont. Erényit ér a fajrokonosság. Az ausztriai németiség egészen egyedül áll és ebből már most levonhatjuk azt a következtetést, hogy a nemzeti hegemoniáért való küzdelemben mennyivel magányosabban állunk mi magyarok, akiknek nincsenek európai fajrokonaink.

Alkalmat nyújt erre az elmélkedésre két dolog. Az egyik az, hogy a pillanatnyi politikai helyzet meghasonlást okozott és sajnos, csak az ellenséges külföldi sajtó képzeletében van meg az, hogy „Magyarország most kikaparja a maga gesztenyéjét.“ Nem, itt egyelőre nem kaparja ki senkise a gesztenyét; a gesztenye legfőleg csak pártsiker alakjában mutatkozhatnék és akkor nagy baj lenne, ha az egész nemzet megégetné rajta a körmét. — A másik dolog az, hogy ezt a meghasonlást látván a mi nemzetiségeink, akik tudják, hogy nekünk nincsenek negyvenöt milliónyi hü fajrokonaink, egyszerre meglevénednek, mint a zivatarban a homoki béka. Már próbálják is rágicsálni a nagy fát. Turóc-Szt.-Mártonban mozognak a „dóm“-ban, a budapesti egyetem nemzetiségi ifjai a bécsi egyetem szláv ifjuságát próbálták utánózni és két oláh ujságnak, a *Tribuná*-nak és a *Gazetta Transsilvaniei*-nek hasábjairól egy még nevezetesebb próbálkozásról veszünk tudomást. Ez a két ujság tudniillik arra szólítja fel a magyarországi oláhok összeveszett és ismét meg-

békelt vezéreit, hogy *testületileg képviseljék az oláh nemzetiséget azon a népgyűlésen, melyet a magyar függetlenségi párt tart majd a napokban Budapesten, a „Sasok“ házában.* Jöjjenek hát oda a hollók is, mert van már itt széttépni való hullá: — a magyar állam.

Már most az első meggondolni való dolgot, azt tudniillik, hogy mekkora hibánk nekünk a meghasonlás és hogy kicsoda ebben a hibában a főhibás, azt hagyjuk holnapra. Holnap vagy holnapután talán még kapacitálhatjuk egymást és addig tán nem ég el a nemzet tiz körme. Ellenben beszéljünk erről a második meggondolni való dologról.

Tehát mindenekelőtt lehetetlennek tartjuk azt, hogy az oláh ujságokban megjelent aláírás nélküli budapesti felszólítások a *budapesti* népgyűlésnek függetlenségi párti rendezőtől származnának. Ilyen repülő felhívásokat, ilyen csunya madárkakat nem némenek a „Sasok.“ A függetlenségi párt szükségből és taktikából megfelelkezhetik sok mindenről, megfelelkezhetnek a választók hangulatáról, megfelelkezhetik régi fegyverbarátságokról, megfelelkezhetik az osztrák példáról, hogy tudniillik egy miniszterbukás után nem csupán egy másik miniszterelnök következhetik, hanem egy másik állapot is; a függetlenségi párt minderről megfelelkezhetik, de a magyar hazafiságnak arról a kötelméről, amelyben mindig együtt voltak a parlamenti pártok,

Bibicz János és a nagy katona.

Szerettem mindig a misztikus dolgokat és ezért vonzódtam azokhoz az emberekhez, akik hisznek a csodálatos jelenségekben. Volt több barátom, akik a spiritisztahiten vannak, ezek közül Frigyes igen bizalmas viszonyban van kilencz ösének a lelkeivel, akik több év óta állandóan elárulják neki az égi titkokat, a mikbe engem szeretetteljes bizalommal beavat, mint hívőt, akire szép jövő vár. Ezenkívül szorgalmasan olvasom Flammariont, kikutatom a könyvtárakban a telepathiáról írott könyveket, a mikből szintén igen csodás dolgokat tanul a tudatlan halandó, aki lelki szomjuságot érez a tulvilági dolgok iránt.

Nekem, fájdalom, nem volt még szerencsém egy ösöm lelkéhez sem, mert ezek, úgy látszik, nem tartanak méltó utódnak, ennél fogva hasztalan hívogattam őket mindazon széanszokon, melyeken eddig részt vettem; konokul hallgatnak és én leverten néztem a szivarfüstös ürbe, ahol a társaim által földézett jóra való lelkek suhogtak. Miután mindenki hallotta őket suhogni, nekem is úgy rémlett, mintha tényleg suhogtak volna. Szóval konstatálhattam mindegyik, hogy a lelkek engem semmibe se vesznek. Ez azonban nem zárja ki azt, hogy fanatikus hévvel ne érdeklődjem irántuk és minden olyan dolog iránt, ami titokzatos, ami izgat rejtelmességével. Valami gyönyörűség az, amit én ebben a lelki ködben bandnkolva érzek és boldog volnék, ha egyszer annyira vihetném, hogy velem is szóba állna valamely johiszemű lélek.

Egészen másként vagyok azonban a sejtéssel és a telepathikusérzéssel. Ez a rejtelmesség sűrűjében járva, meglehetősen kifejlődött úgy, hogy erős tehetséget érzek magamban a legcsudálatosabb és a legizgatóbb látományok földézésére. Én, akit a legjóhiszeműbb lélek sem kívánt meghallgatni: föltámasztom a halottakat és látom őket a megszokott és ismert ruhájukban, ugyanazokkal a vonásokkal az ajkukon, amelyekkel az életben vagy a halálukban láttam őket. Gondolkoztam a dologon és nem jutok a nyitjára. Mindenféle jó tulajdonságom meg van arra, hogy a lelkek társuknak fogadjanak, hogy jöjjenek hozzám a hitem szerint hangzó hívásomra, ők nem jönnek, hanem a porhüvelyük száll elém... a test. Különös. Hát nekem ezen a másik világon van reputációm és itt van irántam bizodalom és ők, a halottak, jönnek lélek nélkül ugyanabban a ruhában, a miben szerencsém volt az életben hozzájuk, ugyanazzal a mosolylyal, vagy a szenvedés ugyanazzal a vonásával az ajkukon, amely a halál pillanatában rögzött meg ottan. De szó nélkül vannak. Megfoghatatlanabb és különösebb azonban az az erő, mely néha olyan halottat szállít elém, akit az életben csak hirtől volt szerencsém ismerni. Ah! csodás ez a késői bemutatkozás. Mert ők nem beszélnek. Csak a lelkek tudnak beszélni. Hát akkor mi vonaglik az ajkukon? . . .

Jártam a folyóparton, két halász egy hosszú, keskeny ladikot hajtott a parthoz és

az egyik, egy vörös ember átkiabált a szomszédos lusztrás hajóra, annak a födelén álló aszszonyoknak:

— Bibicz János a vízbe vesztött!

Az meg, az asszony, csapkodta a kezét. Jaj, de nagyon szomorú ujság. Szögény embőr hogy a vízbe vesztött.

Ugyan milyen ember volt Bibicz János? Az szegény ember volt bizonyosan és nem vizen járó ember, mert az nem vesz oda olyan könnyen.

De mondja tovább az élőember a ladikból:

— Nem esött volna baja a szögénynek, de a malom alá szorult.

Hát így volt, a malom alá szorult

Az asszony meg a hajón sikoagott:

— Jaj, ha az ángyi möghalli, mingyá szörnyet hall bánattyába!

Tovább mentem és néztem a csendesen lefelé haladó vízre. Alig léptem azonban egyetkettőt, valaki leszól a partról:

— Nagyobb ur is möghött Bibicz Jánosnál.

— No! kéri le a szót a hajósemer.

— Ott a nagy fogadóban épen most ütött mög a guta egy igön nagy katonát.

Na hiszen, ebben a parádés városban szépen megy. A halálhírek csak úgy röpdősnek az ember füle mellett, mint a szunyogok. Itt Bibicz János, ott egy igen nagy katona.

Gondoltam aztán: Bibicz Jánost nem láthatom, mert az a vízben van, elmék hát, meg-nézem azt a nagy katonát. Kiféle az?

uról a függetlenségi párt nem feledkezhetik meg. Igaz, Ugron Gábor elment egyszer a szerbek közé, de az oláhok közé bizony ő sem ment el. A nagy-kikindai, meg a nagybecskereki program az egészen más, mint az erdélyi memorandum; Ugron Gábor nem paktált hazaárulókkal, csak békételekkel, ha nincs meg neki a mandátuma, meg van neki ez a dicsérete. A Budapestről lecsempészett mostani oláh kiáltványokat sem vagyunk hajlandók beadni sem a függetlenségi pártnak, sem e párt akármely töredékének. Kétségtelen, hogy éretlen oláh ifjaktól származik a puccs.

De a hangja az erősen megüti a fület. Az oláhok is akként vannak ugyan, mint az ausztriai németek, hogy tudniillik az ő „birodalombeli“ testvéreik se hajlandók az érdembe belemenni és — mint ujabban kiderült — adott alkalmakor csak belső taktikai eszköznek használják az ugynevezett magyarországi oláh kérdést, azonban elég nekünk a magyarországi oláh testvér nélkül is. A harcz, amely talán nem is harcz, mert a felek nem egyenrangú tényezők a hadi jogban, velük is eléggé küzdelmes és messze van a végtől, amely csak egy lehet: az, hogy a győztes a csatatéren marad. Erről a végcélről mindig megfelelkeznek a magyar politika, ha közjogi harczok vannak napirenden. Erről a végcélről megfelelkezett a magyar politika harmincz év előtt is, midőn Sagunának nagy fallációját elfogadták rendezési alapul, minden hiteles és félremagyarázhatatlan kánonok ellenére a hierarchikus szervezeti román egyházakat kiszolgáltatván egy szívós akaratu és sötét gyűlölködéssel telt nemzetiség számára harci porondul. Az 1868. évi IX. törvényczikk előtt nem volt erdélyi oláh kérdés a mai értelemben. 1865-ig senki sem választott, senkisé meggyűlésezett a szent konzisztóriumokon, mint a klérikus elem, tehát nem is gyalázkodhatott egy oláh fiskális sem, ha valamely

hü magyar érzelmű képviselő tévedt be a konzisztóriumba. Még Benjámín moldvai érsek „Román Pedalion“-ja uralkodott az egyházi kormányzat szellemén, midőn a „nagy“ Saguna érsek ki tudta simítani az autonóm, tehát politikára, faji izgatásra nagyon alkalmas szervezetet. Egy rövid példa ez arra, hogy közjogi hevületeiben milyen adakozó szokott lenni a magyar nemzet. Kívánatos, hogy a mostani közjogi harcz másnemű intézkedésre tanítsa a kormányt, másnemű viselkedésre az összes pártokat. Nincs már odaadni valóuk a nemzetiségeknek, csak elvenni valóuk van tőlük, az, amit az államerőből eddig elharácsoltak.

POLITIKAI HIREK.

A képviselőháznak délelőtt tíz órakor ülése van.

A helyzet. A helyzet egyelőre nem változott. A kompromisszum létrejövételében nem biznak a politikai körökben, bár a vezérférfiak folyvást keresik a kiegyenlítési pontokat. Bánffy felszólalása elé nagy érdeklődéssel tekintenek, de a felszólalás sem fogja előreláthatólag leszerelni az obstruálókat. Ha az ország szembetűnő érdeke nem elég motivum, hogyan lehetne remélni ilyesmit egy beszédetől? Mindamellet reménylik, ha kompromisszum nem lesz is, az utolsó napokban győzni fog a függetlenségi párt egészséges politikai érzelmei felületen levő szenvedélyeskedés fölött.

A lapokban különböző kalandos tervek merülnek fel azon esetre, ha a provizóriumjavaslat a haldokló év végéig keresztül nem megy. A N. P. Journal azt pengeti, hogy ez esetben nem fog rendelet kibocsáttatni, hanem magától megy — a vám, a bankügy szabályozásáról függő államélet az eddigi medrében, más lapok ismét azt kombinálják, hogy csak az alantas hatóságok fognának intézkedni. Mindez egyszerű fantázia dolga. A kormány nem kereshet kibuvó utakat.

Pátens kibocsátásáról ugyan szó sincs — mert a pátens természete egészen más — de intézkedéseket tesz, mert ez elkerülhetetlen kötelességévé válik.

A háboru-párt. Lapunk egyik munkatársának alkalma volt ma este a függetlenségi párt több előkelő tagjával beszélgetni a politikai helyzetről. E beszélgetések folyamán arról győződött meg, hogy Kossuthék hangulata jóformán változatlan. A háboru párt, nem tördölve a következményekkel, folytatja a harczot tovább, ámbar vannak közöttük olyanok is, akik szerint *nincs kizárva a békekesség és nem lehetetlen, hogy a függetlenségi párt még e héten, vagy esetleg az utolsó órában, a karácsony ünnepe követő hétfőn leszerel.*

— Igen sok függ Bánffy miniszterelnök holnapi beszédétől — mondotta egyik vezérszerepet vivő függetlenségi képviselő. — Ugy tudjuk, hogy a kormányelnök konziliáns lesz és elmegy az engedékenységszélő határáig. Kérdés azonban, hogy melyik az a határ? Alkalmas lesz-e arra, azt a meggyőződést ébreszteni bennünk, hogy tényleg meg lesznek vetve önálló gazdasági berendezésünk alapjai, vagy pedig csupán kibuvó lesz arra, hogy a kormány a helyzet nehézségeitől könnyű szerrel szabadulhasson? A békekesség tehát nincs ugyan teljesen kizárva, mégis amennyiben a kormány nem fogadja el a függetlenségi párt által előterjesztett követelményeket és csupán általános kijelentéseket tesz, ezeknek a hatása egyaránt függ pártunk egyes tagjainak felfogásától, sőt a temperamentumától is. Az bizonyos, hogy a pénzügyminiszternek a pénzügyi bizottságban tett kijelentése elmérgesítette a párt hangulatát és ezt Bánffy általános kijelentésekkel jóvá nem teheti. Helyesen mondotta ma Komjáthy Béla a képviselőházban, hogy a pénzügyminiszter beszédét csak maga a pénzügyminiszter kommentálhatja és hozhatja helyre. A pénzügyminiszternek tehát, ha szankcionálni akarja Hegedűs helyreigazítását, feltétlenül fel kell szólalnia. Még ekkor sem bizonyos azonban a függetlenségi párt további magatartása, mert habár Bánffyval mindenünk le akar számolni s a jelen pillanatot erre a legalkalmasabbnak látjuk, mégis nem zárkozhatik el senki közülünk a reánk háramló súlyos felelősség alól.

Érdekes incidensről értesülünk egy másik forrásunk alapján, a mely incidens a függetlenségi párt körében játszódott le, s amely élénk világot vet a háboru-párt hangulatára.

A pártnak egyik köztisztelőben álló tekintélyes tagja, akinek függetlenségi érzületéhez a gyanu árnyéka sem fér, mindenképen meg akarta menteni a pártot a nagy felelősség súlyától s oda kívánt hatni, hogy a párt jelezve álláspontját és fenntartván elveit, — elégedjék most meg annak erős és határozott hangoztatásával, de a politikai

A portás akkor hozta meg épen a doktort. A doktor, egy kis fürgé öreg ur, fölzaladt a lépcsőn és a folyosón kérdőleg nézett vissza a szolgára. Az a 14-re mutatott.

— Ott! . . .

En mentem utánuk. Csakugyan igaz hát: aitt van nagy katona, aki meghalt olyan disztelenül. Beléptem a nagyocska fogadó-szobába.

Az ám, ott volt a szomorúság. A nagy katona ott feküdt az ágyon oldalt vágódva. Rajta volt az aranyos ruhája. A kardja a földön, amint a kezéből kiesuszott, mikor felkötöni akarta. Így történhetett bizonyosan, aztán oldalt vágódott az ágyra. Erős, vérdus nyaka beledagadt a feszes aranygallérba. Szederjes, kék, puffadt arczán kitéskésedett az őszbevegült tarka szakáll, több benne a fehérség, mint a feketeség. . . A szeme nyitva volt és rettenetesen nézett. Az vélte volna az ember, hogy a sárgásbarna szemgolyók lázasan forognak. A szája makacsul össze volt szorítva, mintha valami donerwetterre készülné. Azonban véghetetlenül csendes volt a nagy katona a lilaszínű kabátban és az aranyarkantyujának a taraja belemélyedt a pallóba. . . A siphája lecsuszva a homlokára. . . Csak a keze, amint lelógott az ágy szélén, volt fehér. . .

Ilyen volt a disztelenül elmúlt nagy katona. És amint lefelé mentem, Bibicz Jánosra gondoltam. Hát az milyen odalent? Milyen volt Bibicz János, mikor a halál torkonfogta és megfojtotta?

. . . Két év mult el és aztán megint eljöttem ebbe a városba. Azóta megéreztem az anyósom halálát, kísérleteztem a jó lelkekkel, akik a földön asztaltánczolatással szórakoznak, azonban eredményre most se jutottam. A tartózkodásra rövid időm, a dolgom pedig szerfölött sürgős lévén, csak beszóltam a fogadóba, hogy jó kényelmes szobát tartsanak fenn estére, fűtsenek be jól, pihenni akarok.

Kocsiba ugrottam és a Kordován Mihálynál kikötöttem, akinek kilencez hajója állt a folyón buzarakománnyal. A gazda, hatalmas magyar ember, ott várt a „Szent-Tamás“, a — a legnagyobb hajója — orrában. Adj isten, fogadj isten és áll az alku és amint aztán meggyünk ki a hajóházból a hajószelebe, valami föltámad elemben a víz nagy szürkességéből. Ugy bujt föl a mélyiségéből egyszerre.

— Ni! — mondtam visszadöbbenve és éreztem, hogy borzong a hátam és a fejbőröm és belenéztem a vízbe.

Ott egy ember volt, egy paraszti ember, fahéjszínű kabátban, fiatal volt még, 30—35 esztendő, szürke haja lecsapzott a homlokába, a szeme nyitva volt, a bajusza mintha ki volna pödörve nyalkán, sebhely a homlokán, mely a lecsapzott haj alá nyulik és a vér a vízzel összefolyván, világospiros volt az egész arca, amint elborította.

— Mit néz az ur?

— Mit? Hát nem látják? Ott ni, az ott a Bibicz János. Ismerték maguk Bibicz Jánost, a hajóst? Hajós volt?

Néztek egymásra és rázták a fejüket, gondolom, úgy vélekedtek, hogy bolond vagyok tán. Azonban, esküszöm, ott volt a vízben Bibicz János, akit én azelőtt sohase láttam, ott volt és össze volt szorítva mind a két ökle, és mondtam újra:

— Ha mondom, ez a Bibicz János, aki két évvel ezelőtt a malom alá szorult. Nem ismerték?

Ekkor már a legénység is ott volt és egy kenderhaju vén ficzkó fölsvitott:

— Mán hogyné ismertem vóna?

— Ugy-e, hogy fahéjszínű kabát volt rajta?

— A vót annak.

— Lehetett 35 éves?

— Annymforma volt a.

— A bajuszát kifenne hordta?

— Mindég ki volt a vikszolva.

— Seb volt-e a homlokán? Mélysebb? . . .

A hajóslegény itt rázta a fejét.

— Arra nem vélekszök, rőndös homlokát tudom. . .

A hajó meghimbálózott, a vízben valami haragos kavarodás támadt és Bibicz János elment, le le. . .

En pedig azt mondtam:

— Akkor Bibicz Jánost megölték, bizony, mert ott a seb. . . És az ökle össze van szorítva csapásra. . .

Nem igen hallgattak már rám, ámbar később megtudtam, hogy tovább adták a rémes legendát. . . En pedig nehéz főfájással

A budapesti értéktőzsde hivatalos árjegyzései 1897. december 20-án.

Main table containing market data for various securities, including gold, bonds, and stocks. It is organized into columns for different categories and includes sub-sections like 'I. Államadósság', 'II. Más közkölcsönök', 'III. Záloglevelek és kölcsönkötvények', etc.

Summary table titled 'Leszámoló árfolyamok december 19-áról.' listing exchange rates for various banks and locations like Amsterdam, London, and Paris.

A felmérésért értékpapiroknál, melyek áraitól 1000 forintot nem érnek el, az értéktőzsde az utolsó ártól vonatközlésig tartandó.

A RÓKAÚT.

SUDERMANN HERMAN

REGÉNYE. (32)

A lány izgatottságát haragnak vélte s félénken sietett hozzátenni:

— A papkisasszonyt értem!

— Jól van, mondta Boleszláv, aki alig tudta indulatait fékzni. — Fredj aludni!

Ezen az éjszakán nehéz belső harcot vívott Boleszláv.

Ugy tetszett neki, mintha a szent, a tiszta képe beszennyeződött volna, mióta az ő szeme vágygyal pihent ezen a gyalázatos némbereken. És beszennyezte őt magát is az a hizelkedő érintés.

Most újra vissza kell küzdeni a tisztaságot és békét.

Mindenekelőtt Helénával kell tisztába jönnie, hogy erős legyen az érzékek ellen vivandó harcában.

S olyan sietősek voltak ezek az új elhatározásai, hogy sötét éjszaka felkelt, hogy nyomban hozzálasson a végrehajtáshoz.

A holdvilág fényénél írta meg levelét Helenának, amelyben örök szerelméről és hűségéről biztosította és kérve-kérte, adjon hírt róla, vajon melléje áll-e most a nyomorúság idején, amint tette boldogabb időkben, s vajjon ki szabad-e őt küzdenie — ha kell, ég és pokol ellenére is.

Minden sorral csillapodott a lelke kinja, és mikor megint lefeküdt, úgy érezte, mint aki akarateroje megfeszítésével egy régi, nyomasztó kötelességét egyszerre teljesítette.

— Vallalkozol-e rá Regina, — kérdezte másnap este a lánytól, — hogy átadod ezt a levelet a papkisasszonynak, de úgy, hogy senki se lássa?

Egy pillanatig tágra nyílt szemmel nézett rá, aztán lesülötte a szemét és így szólt:

— Igen uram!

— De ha megfognak ott lenni a faluban?

— Eh, azok! — mondta s megvetően vonogatta a vállát, mint mindig, mikor a falubeliékről beszélt.

Kévessel utóbb látta Boleszláv, hogy mint az árnyék surrant el a homályban.

Órák multak. A leány nem jött vissza. Boleszláv aggódni kezdett és szemrehányást tett magának, hogy a szívbeli ügyeért kockára tette Regina életét.

Végre éjfél tájt zörrent az ajtó.

Vaczogó foggal, kék arczzal jelent meg Regina a küszöbön, de a levél még ott volt dermedt kezében.

Boleszláv leültette a kályha mellé és spányol borral italta. — Csak most tudott aztán beszélni.

— Egész mostanáig feküdtem a sövény mellett a hóban áram, mesélte, — de lehetetlen volt a közelbe jutnom. Még csak most oltotta el a gyertyát a hálószobájában. Erre aztán hazajöttem. Ne haragudjék, uram. Holnap talán több szerencsém lesz.

Boleszláv hallani se akart róla, hogy másnap újra megpróbálja a kalandot; de mikor másnap este újra készen állott eléje Regina, mégse mondott nemet.

Ezuttal égő arczzal, lihegve jött a lány haza. Két paraszt, aki hazatérőben volt a „Fekete sas”-ból, ráösmert és hajlővadászatot kezdett ellené.

— De holnap, uram, holnap bizonyosan sikerül.

És igaza volt.

Nem kevésbé lihegve, mint a mult este, de örömtől ragyogó szemmel lépett úgy tíz óratáját a szobába és diadalmasan tartotta föl az üres kezét.

„Hála istennek, gondolta Boleszláv, negyedszer már csakugyan nem zavartam volna ki.”

S örömtelt buzgósággal mesélt a lány. A Szultán, aki láncon volt, már régtől fogva ösmerte, azonfelül kapott is tőle egy darab disznósajtot. Aztán odabujt a hátsó ajtó mögé, és bekukucsált a kulcslyukon keresztül.

— A folyosón van a nagy konyhaszekrény, s ha a Helma, — a kisasszony akarom mondani, — holnap reggelre lisztet meg kávét

akar kiadni, akkor majd csak ide kell jönnie. És csakugyan, uram, egyszerre gyertyafény esik a szemembe, s ott áll, alig három lépésnyire tőlem.

Boleszláv nagyot sóhajtott. „A boldog, ő láthatta tulajdon két szemével.”

— Most hamar kinyitom az ajtót, szépen halkan, és beszélek:

Helena! Helena kisasszony! Mikor meglátott egyet sikoltott és elejtette a gyertyát... Helena, mondom én, hisz nem akarlak én téged bántani. — Csak levelet hoztam Boleszláv urfítól... Erre elkezd reszketni, alig hogy a levelet ki tudja venni a kezemből. S eközben elborzadva mondja: Eredj, — eredj el tőlem! Csak hogy épen egy szót mondhattam neki a levélsekreíról — arról a szekrényről, aki a felvonóhidnál van, már be is csapta az ajtót és bereteszte. — Én édas istenem, tette hozzá Regina fájdalmas mosollyal, — hiszen már megszoktam, hogy velem így bánnak, de most az irtól vittem üzenetet.

Boleszláv a két kezébe temette az arcát. Helena viselkedése gondolkodába ejtette.

Persze, hogy nem kellett volna az erkölcsiben elzülött gyerekkori pajtását hozzája küldenie. Csuda volt-e, hogy szüzsies, tiszta szive ez asszony láttára összerándul?

Ezentul Regina naponként leszaladt a felvonóhidhoz, hogy a levélsekreírnyben, mely egy oszlopon lógott, Helena válaszát keresse.

De a szekrény üres maradt.

Ha Boleszláv hangulata már tisztulni kezdett is, most újra keserű lett és daczos és önkínzó gondolatok fészkelődtek meg a lelkében.

A büszkesége nem tudta elviselni, hogy az asszony, akit szeret, eldobja magától, pedig alig kételkedhetett már benne, hogy lemondott róla, hogy a megbecstelenített emberről tudni se akar. — Ugy érezte, mintha azzal a reménytel, hogy ifjúkora választottját kiküzdhesse magának, egész jövője romokba dől volna.

Napok multak, amig kivergődött ebből a kínos hangulatból; csak amikor a várakozás lázas nyugtalansága enyhülni kezdett, akkor tért lassacskáé vissza nyugalma és ereje.

Újból beletemette magát a munkába és keresni kezdte az apja bűnössége ellen szóló írásokat.

A bizonyítékok nagyon összezavarodtak. Akadtak levelek, amelyek apját szívós porosz hazafinak tüntették föl, másokban meg a lenygel szabadságharc elöretolt órsének tekintetek. Ezek lehettek ugyan hangzatos szólásmódok, amelyekkel az ingadozót meg akarták volt nyerni, de ha közzé teszi őket, újra pellengérré állítaná a halottat.

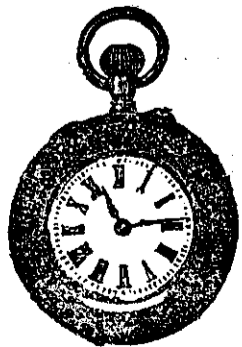
Az egyetlen pihenő ebben a kilátás nélkül való harcban az este volt, amikor Regina jelenléte más gondolatokra vitte. Sajátságos érzés volt az, amely elfogta, ha szemben ült vele a lány: valami keveréke a nyugtalanságnak és jólérzésnek. Gyakran a belépése előtt, mikor előrehajtott fejfel hallgatta a zörejt, mely a konyhából tompán behallatszott, hirtelen aggodalom fogta el és szeretett volna fölugorni és rákiáltani: „Maradj kiinn, — ne gyere be” és mégis megnyugodva lélegzett föl, amikor a szobába lépett.

(Folytatása következik.)

Karácsonyi és ujévi ajándék!

Lőw Sándor, órák és ésszerész

Budapest, VIII., József-körut 81. szám.

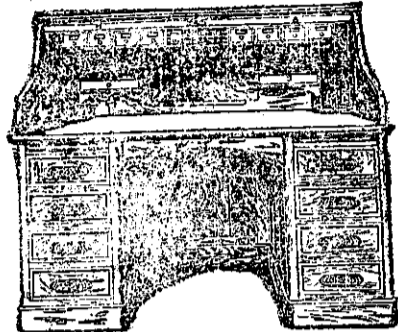

Egy pontos nikel óra perczmutatóval 2.50
Harminczhat órák járó, üveggel fedett nikel óra 3.50
Duplafedelt, pontosan szabályozott nikel óra 5.—
Nikel tula remontoir óra dupla fedéllel 5.50
Eztüat duplafedelt remontoir óra 6.90
Eztüat duplafedelt horgony rem. óra 15 köre, erős 9.—
Valódi duplafedelü tula ezüst remontoir óra 8.50
Ebrészü óra 1.75
valódi amerikai 2.—
Inga-óra, 8 napig járó, diófa szekrényben 9.—
6 pár cvőcszköz, díszes tokban 7.—, kisebb 5.—
14 karátos arany gyűrűk 2.30
Eztüat lánczok 2.— és följobb. (197)

Nagy választék arany férfi és női órákban, ugyszintén ezüst és drágakövekben.

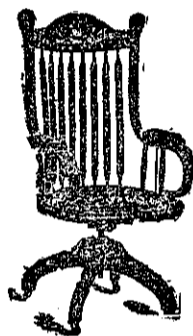
3 évi itállás. Képes árcvűzék ingyen és bérmentve.

Légalkalmasabb karácsonyi ajándékok!

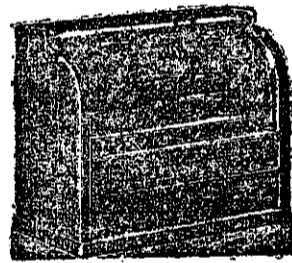
Amerikai gördülő

redönyös írőasztalok.

Amerikai

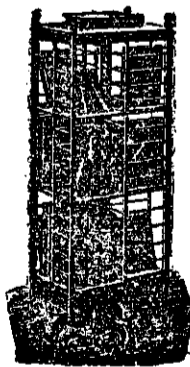
forgó- és hinta-székek

(234)

Amerikai

papir-kasetták.

Amerikai

forgatható könyvvállványok

Képes árcvűzék ingyen és bérmentve.

Glogowski és Társa

az eredeti „REMINGTON-írógépek” és az eredeti „Edison MIMEOGRAPH” kiz. jog eladási telepe

Budapest, V., Erzsébet-tér 16. sz.

SZINHÁZAK.

Budapest, kedd, 1897. december 21-én.

NEMZETI SZINHÁZ.

Havi bérlés 227. Havi bérlés 17.
Uj betanulással:
Ármány és szerelem.
Szomorujáték 5 felvonásban. Írta Schiller F. Fordította Paulay E.
Személyek:
Walter Ferdinand Kálb Lady Millford Wurm Müller Noje Luza Zsófi Komornok Szolz Komornok
Bakó Somló Nádai Jászai Mari Gyanes Vizvári Györgyné Török I. Keczeri Ujházi Paulay Narszisz
Kezdete 7 órakor.

NÉPSZINHÁZ.

Kukta kisasszony.

Ékekes boház 3 felvonásban. Írta Márkus József. — Zenéjét szerzezte Szabados Béla.

Személyek:
Krisztoforó Liana Liza grófné Miss O'Neil, Arzén gróf Buk Leobáld Fiki gróf Dídicsér grófné Palacsintski báróné Bartfai M. Félix, pinczér Mizsi Német Z. Bardi G. Nádai Ilona M. Csatai Zs. Szirmai Kassai Gazsi M. Vidorné Bártfai M. Lubinszky Tollagi
Kezdete 7 órakor.

MAGYAR SZINHÁZ.

A gésák

vagy *Egy Japán teaház története.*
Ékekes játék 3 felv. Írta Owen Hall. Ford. Fái J. B. és Makai E. Zenéjét szerzezte Sidney J.

Személyek:
Reginald Bronville Cunningham Grinston Stanley Downey Bolton Yun-Cai Imári máriki Mimóza
Szentmiklóssy Ferenczy K. Odry Z. Iványi A. Serlegi Erdődy L. Fodor R. Sziklaj K. Boross E. Vlād G.
Kezdete 7 órakor.

„OLYMPIA” magyar mulató

Igazgató BORSODY VILMOS, Kerpesi-ut 68.
Nyitva reggel 8 óráig.
Mindennap változatos műsor. Zanella, világhírű contorsionista. Dubois négyes, jeles táncosnők. Holland, kiváló humorista. A hírneves Gyurkovics leányek. Papp Mariska a világ legkisebb primadonnája. Ficoardi nővérek nemzetközi táncosnők.

A keményseprő egy nevelőintézetben.

kedves neveltető bolóság. Kifünő étkek és italokért kezeskedik. Szilárd Zsigmond, tulajdonos.

Előnyös fizetési feltételek mellett

kaphatók: Optikai műszer, lát- és tábori látószó, légszűrő, rajzeszköz, amatőr-fényképező gép felszerelve és magyar nyomatott utasítással, villamos sürgőnyező-távhívó és villámhívó, villamos villágitási berendezések.
Emberi műszerek. Árjegyzék ingyen.
Fatschek Béla, VII., Erzsébet-körút 5. (a Newyork-kávéház mellett.)

MAGY. KIR. OPERAHÁZ.

Évi bérlés 145. Havi bérlés 18.
Bohémek.
Opera 4 felvonásban. Szövegét (Murger nyomán) írta és zenéjét szerzezte Leoncavallo Ruggiero. Fordította Radó Antal.
Személyek:
Marcel Rudólf Schounard Collino Barbemuche A kis gróf Célestín Durand Az I. emeleti ur Egy paraszt Muscetto Mimi Eufónia Eulalia néni Hivatalnok Fűszerkereskedő
Larizza Beck Takács Várady Kornai Mihályi Dalnoki Kertész Ney B. Kiss Abrányiné Kaczér M. Valent V. de Ponty B. Kárpát Pekete
Kezdete 7 órakor.

VÁRSZINHÁZ.

Zárva.

VIGSZINHÁZ.

548. szám. — 548. szám.
Először:
Szöke Katalin.
Drámai regé 8 szakaszban, 6 képben. Írta: Voss Rikhard. Fordította: Makai Emili. Zenéjét szerzezte Pittrich J.

Személyek:
Az Ifju Halál Szent-Katalin képe Werner Katalin Gyuri (8 éves) Lőrincz Márton Annuska Magda Tera Huberné Gruberné Orvos A nyomor A gond A bánat A gyűlölet Az alvás szelleme Az álom szelleme A hatalmas uralkodó Az emberiség jótevője
L. Fáy Sz. Molnár Lányoz Halász Bodnár Rónai Gerőfi Cselka J. Varsányi Makróczyné Nikó L. Balassa Hunyadi Rostagni Fenyvesi Hegedűs Komlósi Bardi Kazalitzky Mátrai

KÁLDOR ZSIGMOND „COMMERCE” kávéház,

Baross-utca és József-körút sarkán.
Naponta a híres Kuthy Vince és Gyurka zene hangversenye.
Kifünő 7 tekeasztal, az összes kül- és belföldi lapok a N. É. közönség szórakoztatására, jó italok, pontos és lelkiismeretes kiszolgálás.
A N. É. közönség becses pártfogását kéri.
(185) tisztelettel
KÁLDOR ZSIGMOND, kávéos.

Az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat. Téli- és karácsony-újévi kiállítás

a városligeti műcsarnokban, az Andrássy-út végén.
1897. december 1-től 1898. január 15-ig.
— **Megnyitás december 1-én.** —
Nyitva: reggel 9-től. d. u. 4-ig. azonkívül kedden és vasárnap d. u. 5-től 9-ig villamos világítás mellett, és osztozásokon este 6-tól 11-ig sötétangverseny. Buftett.
Belépjé-díj egy korona. — Vasárnap d. u. 1 órától 20 kr.

Dr. LASZKY LAJOS,
Belépgzési-intézete;
mell-, gége-, torok- és orrbetegeknek, asthmatikusoknak.
Rendel 11—1-ig és 2—4-ig. (140)
BUDAPEST, VII., Erzsébet-körút 6.

Dus választék,
karácsonyi és újévi ajándékokból.
GRANICHSTÄDTEN TESTVÉREK
császári és királyi udvari ékszerészek,
BUDAPEST, IV. ker., Kristóf-tér 2. sz.

Saját készítményű
Hinták, torna-eszközök és mindennemű hálók.
SEFFER ANTAL Budapest,
IV., (Károly-kaszárnya) Károly-utca 12. szám
Képes árjegyzéket, esetleg tornatermekre külsérgvetés kívánatra.

Első biztosító intézet katonai szolgálat esetére.
1 ó cs. és kir. fensége József főherceg védnöksége alatt.
Biztosítási tőke: 27 millió korona.
Fiu gyermekek legelőnyösebb ellátása
katonai szolgálat költségének fedezése — illetve a nagykorúság idejére. Bővebb felvilágosítással szivesen szolgál az **Igazgatóság.**
Budapest, V. ker., Erzsébet-tér 1. sz.

MOSOGÉPEK
és mindennemű házi ipari és **gőzmosodák részére**
szükséges berendezéseket jótállással szállit.
Gärdner és Knopp
Ausztria-Magyarország legnépesebb gyára,
Bécs, XIII., Linzerstrasse 8. sz.
Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Színházi műsorok.

	Nemzeti Színház	Vár Színház	M. kir. Operaház	Via Színház	Nép Színház	Magyar Színház	Kisfaludy Színház
Szerda	Benoiton család	—	Aida	Szöke Katalin	A varázsgyűrű	A kikapós patikárius	—
Csütörtök	Fal tövében Képzelt beteg	—	A nürnbergi baba Babalünder	Szöke Katalin	A varázsgyűrű	A kikapós patikárius	—
Péntek	—	—	—	—	—	—	—
Szombat d. u.	—	—	—	Niobe	Az ördög mátkája Tisztturak a zárdában	A gésák A kikapós patikárius	—
Este	Az ember tragédiája	—	A cremonai hegedűs A piros czipó	Szöke Katalin	—	—	—
Vasárnap d. u.	—	—	—	Trilby	Ezer év	Mama szeme A báránykák	—
Este	Lear király	—	Bohémek	Szöke Katalin	Az asszony verve jó	Titok	—

Uj Idők
Szerkesztő: Herczeg Ferencz.
Az Uj Idők szépirodalmi, művészeti és társadalmi képes hetilap.
Főmunkatársak:
Mikszáth Kálmán és Bródy Sándor.
Az Uj Idők minden új előfizetője ingyen kapja az Uj Idők **Munkácsy-füzetét.**
Aki féltre előfizet; a Munkácsy-füzetét és Linek Lajos „**A Gyurkovics Leányok**” című gyönyörű huszonöt színben készült fali képét is ingyen kapja. (257)
Mutatványszámot kívánatra ingyen küld
Az Uj Idők kiadóhivatala
Budapest, Andrássy-ut 10. sz.
Előfizetési ára negyedévre 2 forint.

Fiatal serdülő leánynak karácsonyra a legjobb és legolcsóbb
Magyar Leányok
képes hetilap, fiatal leányok számára.
Szerkeszti: TUTSEK ANNA.
Karácsony estére minden előfizető megkapja az első számot és kedvesebb ajándékkal nem igen lephetjük meg a fiatal leányt, akinek olyan nehéz jó olvasmányt adni. A karácsonyi szám az egész ünnepon való érdekes olvasmányt nyújt és örömet okoz neki minden vasárnap, amikor beköszönt hozzá az 6 lapja.
Előfizetési ára negyedévre 1 frt 50 kr.
Előfizetés küldendő postautalványon,
a Magyar Leányok kiadóhivatalába
Andrássy-ut 10. szám.
Czimezésnél kérjük **Andrássy-ut 10. trní.**

Karácsonyra a gyermekeknek a legjobb és legolcsóbb
Az En Ujságom
képes gyermek hetilap.
Szerkeszti: PÓSA BÁCSI.
Az első számot karácsony estére minden előfizető megkapja. Az En Ujságom a gyermekeknek legkedvesebb karácsonyi ajándéka, az egész ünnepon át mulat a sok mesével, verssel, tréfával. Láppel és tudja, hogy minden vasárnap új meg új öröme lesz az 6 aranyos ujságával. Januárban minden előfizető gyönyörű naptárt kap ingyen az 1898. évre.
Előfizetési ára negyedévre 1 frt.
Előfizetés küldendő postautalványon.
Az „ÉN UJSÁGOM” kiadóhivatalába,
Budapest, Andrássy-ut 10. szám.

